

det er dette, der for mig staaer som den egentlige Grund, og for at komme bort fra denne Grund, troer jeg, vi gjøre bedst i til anden Behandling at foreslaae, at der kun ansættes to Inspektører, saaledes at Inspektøren for Sundhedspolitiet bortfalder, og at man saa lader Sønningen ligge der, hvor den hører hen, nemlig i Instruxen og i de Funktioner, som tildeles hver især. Jeg skal i den Retning stille et Forslag til anden Behandling, da jeg er overbevist om, at det er tilstrækkeligt at have to Inspektører. Derimod skal jeg vilig gaae ind paa at beholde Generalsekretæren, Generaladjutanten, eller hvad det erede Medlem vil kalde ham, kort sagt en Mand, stillet til Politimesterens Tjeneste, saaledes som en Generaladjutant stilles til Tjeneste hos en General, saa at denne kan bruge ham, hvor han vil, og har ham til fuldstændig Raadighed; men idet vi komme til at tale saavel om Politidirektøren som om denne Mand, komme vi paa eengang til at staae ligeoverfor den allerstørste Vanskelighed, der er i denne som i enhver Politiorganisme, og det er den at kunne finde Personerne. Ansætter jeg en Politidirektør med alle de Ansættelsesrettigheder, som det giver at blive ansat her i Landet, og jeg, nogle Maanedø efterat jeg har ansat ham, seer, at jeg har taget feil, hvad gjør jeg saa? Saa afflediger jeg ham og sætter ham paa Pension. Derpaa faaer jeg endnu En, og tilsidst bliver det, man ønsker, at blive udnævnt til Politidirektør for at gaae af med en Livrente under Navn af Pension. Naar man nogenstunde skal komme til at besætte Politidirektørposten paa en helbig Maade, saaledes at det ikke bliver et Ulykkesræs, saa maa det være en Post, der besættes med en Mand, der tages fra et Embede, som han beskæder, saaledes at han igjen kan træde tilbage i dette Embede, naar man ikke er fornøiet med ham som Politidirektør. Den Mand, der skal være den eneste virkelige Politidirektør i Landet — vi kunne kun have een, eftersom vi kun have een stor By, og der altsaa ikke er noget andet Sted, hvor en Politimand kan forsøge sine Kræfter — kan man ikke udpege, han maa prøves, og det Sæmme er Tilfældet med Adjutanten; den Mand, der paa en Maade skal

træde i Politidirektørens Sted. Naar man saa siger: Mellem Stationscheferne og Inspektørerne maa der dog idetmindste findes jeen saadan Mand, saa svarer jeg dertil: Det er netop det Beshynderligste i Verden, at man kan finde en overordentlig Dhygtighed hos Personer paa den anden Plads og dog ikke i mindste Maade finde dem stikke til at være paa den første. Det er Noget, man har seet saa ofte, og det er Noget, som man især erfarer saa ganske overordentlig ofte ved al Krigsførelse og Kommando i Armeen. Her fremtræder altsaa den store Vanskelighed; man har en Politidirektørpost som et fast Embede, men man er i den hberste Forlegenhed med at fikre sig en god Politidirektør. De faste Embeder have i det Hele taget det for sig, at de tilsikre en nogenlunde Middelmaadighed, de borge noget for, at man dog faaer det Middelmaadige, men de føre ikke til en virkelig Dhygtighed og Drift i Embedsudsførelsen. Jeg skal hverken gaae ind paa Antallet eller Vønningen af Personalet, eftersom jeg troer, at det er ganske rigtigt, naar man opfatter Sagen saaledes, at idet vi dese Politiet her i Kjøbenhavn fra os med en vis Sum, hvorved vi udtale, at Staten som Stat har og skal have en afgjort Indflydelse paa Hovedstadens Politi, saa maae vi lade Resten, saavel Antallet af de Personer, der skulle ansættes, som Pengemidlerne til dem, for en væsentlig Deel beroe paa Kommunen, naar den blot tilfredsfiller de Krav, der fra Statens Side kunne gjøres. Jeg skal ikke sige det Mindste imod, hvad der er bemærket om, at Vønningerne ere temmelig lave, og jeg skal i den Henseende kun søie til, at Vønningernes Størrelse beroer paa de Forbringer, man stiller til Personerne, og da forekommer det mig, naar jeg seer hen til Side 3 i Regulativet, at den Fordring, som der stilles, ikke er helbig og ikke klog. Hvad er det, man blandt Andet forlanger af en Politibetjent? At han skal kunne læse og skrive flydende; men det er for Meget forlangt. Naar han kan læse forstaaeligt og skrive læseligt, saa er det vist mere end nok; er han en haandsfast Karl, er dette vist bedre end begge Dese. Jeg nævner kun dette for at vise, at ved Forlangender af den Art kræver man Tilgang fra en Klasse,